

sagen er den rigtige, nemlig at der skal gøres, hvad der kan, for at det offentlige får inddrevet så mange af pengene som muligt. Der har været mange penge involveret ved køb og salg af disse selskaber, hvor det offentlige er blevet taberen. Det er selvfølgelig uacceptabelt set med samfundets øjne.

De egentlige selskabstømmere, som jeg var inde på før, nemlig de, som har tømt selskaberne for midler for egen vindings skyld, er omfattet af straffeloven – eller det er i hvert fald min vurdering – og vil, i det omfang de bliver til at få fat i, og det bliver jo så det næste spørgsmål, blive straffet efter straffeloven. Og det synes vi selvfølgelig også er o.k.

Mere tvivlsomt er det naturligvis med sælgerne, som ikke i alle tilfælde har været klar over, at de handlede med en selskabstømmer. Jeg mener ikke, vi skal lovgive med tilbagevirkende kraft, og det kan vi selvfølgelig heller ikke. Men derfor kan vi kun være tilfredse med, at Højesteret nu har statueret erstatningsansvar over for sælgerne af et selskab i den første prøvesag, nemlig Satair-sagen.

Ministeren har ved tidligere lejligheder fremsat påstande om, at man ikke kan købe sig til at være i god tro, hvilket jeg positivt har taget til efterretning. Det får vi så også lejlighed til at se i de kommende sager, som p.t. verserer ved domstolene. Forløbet af de godt 1.600 sager, som er tilbage, må det være op til domstolene at vurdere. Det er i det hele taget min opfattelse, at hele erstatningsansvaret omkring de her sager skal overlades til domstolene på samme måde som Satair-sagen.

Jeg deler desværre ikke helt skatteministerens optimisme med hensyn til, hvor mange sager der vil blive forligt. Men det vil tiden vise, og måske går det lidt nemmere med forligsviljen, hvis prøvesagerne falder ud til Skatteministeriets fordel. Vi må dog efter min opfattelse forvente et vist pres ved domstolene, især henset til det store antal forventede regressager.

Men alt i alt skal der ikke fra vores side udøves nogen kritik mod skatteministerens håndtering af selskabstømmerkomplekset. Og jeg finder heller ikke anledning til at øve kritik mod andre skatteministre, som jeg også mener har løst problemerne, i takt med at de er opstået. Det er, som hr. Jensby var inde på, meget nemt at være bagklog, når man ser 10 år tilbage, men jeg vil sige, at sagerne er blevet håndteret, og at den fornødne lovgivning er blevet lavet, i takt med at man er blevet opmærksom på forholde-

ne. Så skatteministeren har i hvert fald under det her forløb vores fulde opbakning og vil også have det fortsat.

Så til spørgsmålet om skatteprojekter, som også er en del af temaet i dag. Jeg skal ikke historisk komme ind på det, men starte med at slå fast, at vi fra konservativ side har stemt for samtlige fremsatte lovforslag til imødegåelse af skattespekulation. Hvad angår den oprindelige form for selskabstømning, nemlig skattegodtgørelsesordningen, stammer denne tilbage fra 1970'erne. I 1980'erne blev det kendt, som også hr. Jensby var inde på, at denne blev groft udnyttet, og det førte til en lovændring ved den daværende borgerlige regering.

I slutningen af 1980'erne tog anpartsprojekterne til. Det førte også til det berømte anpartsindgreb fra 1989, som havde til formål at få bremsset op for forskellige skattearrangementer, som havde det ene for øje at udskyde skatten. Efter loven fra 1989 kunne en større kreds af investorer ikke længere afskrive på aktiver, medmindre man var højst 10 i projektet. Man fik således på det her tidspunkt gjort op med forskellige afskrivningsprojekter på f.eks. ejendomme i større kredse.

Men forbudet mod skibsanparter kom først senere. Det er også o.k., og man kan jo sige, at skibsanpartsprojektet jo sådan set er nogenlunde efter samme tema som de andre. Jeg har ikke noget imod, at vi ikke længere har skibsanparter. Der har været mange useriøse projekter.

Vi har så også på det seneste haft de såkaldte bornholmerprojekter, hvor man også ville tillade, at de gamle regler blev taget i brug af hensyn til erhvervsudviklingen på Bornholm, men alt i alt må vi sige, at vi nok er nået meget langt med hensyn til at få bugt med forskellige projekter.

Men som sagt har Det Konservative Folkeparti støttet de initiativer, der er kommet fra regeringens side. Om der er behov for nye indgreb nu og her, ved jeg ikke, men jeg vil ligesom Venstres ordfører sige, at i det omfang der bliver fremlagt fornuftige forslag fra regeringens side, så er det også forslag, som vil have eller få konservativ støtte.

Så vil jeg slutte af med at sige, at Det Konservative Folkeparti heller ikke kan stemme for det forslag om motiveret dagsorden, som ligger her, og det er med samme begrundelse, som hr. Svend Aage Jensby var inde på, nemlig anden pind i første afsnit.